

initium, hunc ipsum locum: *Quis est fidelis seruus, &c.* de Petro exponit.

Quod autem œconomus summus sit supra familiam, & ab ea iudicari, ac puniri non possit, patet ex hoc eodem loco, Dominus enim ait: *Quem constituit Dominus super familiam suam.* Et ibidem: *Quod si dixerit seruus ille in corde suo, moram facit Dominus meus venire, & cæperit percutere seruos, & ancillis, edere, & bibere, & inebriari, veniet Dominus serui illius in die, qua non sperat, & diuidet eum, partemq; eius cum infidelibus ponet.* Vbi videt Dominum seruare suo iudicio seruum illum, & non committere iudicio familiæ. Idem etiam docet vsus omnium familiarum; nulla enim familia est in qua liceat inferioribus famulis etiam simul congregatis punire, vel expellere œconomum, etiam si pessimus sit, id enim ad solum Dominum totius familiæ pertinet.

ALTERVM nomen Christi est PASTOR, Ioan. 10. *Ego sum pastor bonus, &c.* Idem communicat Petro Ioan. vlt. *Pasce oues meas.* Constat autem pastorem ita præesse ouibus, vt nullo modo ab eis iudicari possit.

TERTIVM est, CAPVT corporis Ecclesiæ, Ephes. 4. idem communicat Petro, vt habemus in Concilio Chalcedonensi, act. 3. vbi legati sententiam pronuntiant in Dioscorum, & in epistola Concilij ad Leonem. Porro caput à membris regi, & non ea potius regere, contra naturam est, sicut etiam est contra naturam, quod membra sibi caput prædant, cum fortè grauius ægrotat.

QUARTVM est, VIR, seu sponfus, Ephes. 5. *Viri diligite vxores vestras, sicut Christus dilexit Ecclesiam, & tradidit seipsum pro ea, &c.* Idem conuenit Petro, nam in Concilio generali Lugdunensi, vt habetur cap. Vbi periculum, de electione, in Sexto, loquens Concilium de electione Romani Pontificis: *Acceleret, inquit, vt ille per necessaria totius mundi prouiso, idoneo celeriter eidem Ecclesiæ sponso dato.* Est autem contra Apostolum Ephes. 5. & contra naturæ ordinem, vt sponfus præsit sponso, & non potius subdit.

Probatur SECUNDO ex verbis expressis Conciliorum, & Pontificum. cum enim controuersia ista sit de potestate Conciliorum, & Pontificum, si inter se Concilia & Pontifices conueniunt, quid opus est, vt nos litigemus? PRIMVM ergo exstat Concilium Sinuesanum sub Marcelino, in cuius fine legimus: *Prima sedes à nemine iudicabitur.* Paulò post exstitit Concilium Romanum sub Syluestro, in cuius vlt. can. similiter legimus: *Nemo iudicabit primam sedem.*

PRÆTEREA ex Concilio Chalcedonensi colligitur Pontificem esse maiorem Concilio, nam act. 3. recitantur multe epistolæ scriptæ ex variis locis ad Concilium, quæ omnes ita incipiunt: *Sancitissimo & beatissimo vniuersali Patriarchæ magnæ Romæ Leoni, & sancto vniuersali Concilio congregato in*

Chalcedonensi ciuitate, &c. Nemo autem in toto Concilio fuit, qui reclamaret, ac dixerit, non debere anteponi Pontificem toti Concilio. Immo in fine illius actionis exstat epistola Concilij ad eundem Leonem, in qua eum, & caput, & patrem suum agnoscunt. Præterea in eadem actione damnatus est Dioscorus cum tota Synodo Ephesina II. tum ob alias causas, tum præcipuè quia iudicare, & damnare ausus fuerat Romanum Pontificem Leonem. Vt enim Nicolaus I. ait in epistola ad Michaellem, non tam ob hæresim damnatus est Dioscorus, quam ob horrendam præsumptionem, qua in summum Pontificem sententiam dicere ausus fuerat. Vbi notandum, quòd si Dioscorus, qui erat Patriarcha Alexandrinus, id est, primus post Romanum, cum generali Concilio non potuit iure iudicare Romanum Pontificem, certè sequitur euidenter, Concilium non esse supra Pontificem. Cur enim non potuit Pontificem iudicare, si erat supra ipsum, immò eius iudex, vt aduersarij volunt?

ITEM Concilium Romanum V. sub Symmacho recepit, & approbavit tanquam sua decreta, librum Ennodij Diaconi, in quo sic legimus: *Aliorum hominum cassas Deus voluit per homines terminari: Sedis istius præfulem suo sine questione referuauit arbitrio, voluit Petri Apostoli successores cælo tantum debere innocentiam.* In VII. Synodo generali act. 7. legimus, Romanum Pontificem de omnium Ecclesiarum præfulis iudicasse, de eo verò neminem vnquam iudicasse; intelligi, legitime, ita vt fuerit receptum ab Ecclesiæ eiusmodi iudicium. Scribunt Platina in vita Leonis III. & Paulus Æmilii lib. 3. historiæ Francorum, cum Carolus Magnus Romam venisset ad cognoscendam causam Leonis Põtificis, cui multa crimina obiecta fuerant, & simul conuenisset ingens Concilium Episcoporum, omnes Episcopos vna voce clamasse, non licere vlli hominum iudicare summum Pontificem, tum verò Carolum destitisse à munere illo iudicandi, & Leonem iuramento seipsum purgasse.

Præterea Concilium Lateranense sub Alexandro III. vt habetur cap. Licet, extra de electione: *In Romana Ecclesiâ, inquit, aliquid specialiter constituitur, quia non poterit ad superiorem haberi recursus.* Vbi Concilium docet, maiori cautela debere eligi Romanum Pontificem, quam alios Episcopos, quia si eligatur malus Episcopus, potest ille corrigi, & deponi per Romanum Pontificem; si autem eligatur malus Pontifex summus, non est remedium vllum, non enim habet superiorem, à quo deponi possit. ITEM in Constantiensi Concilio edita est Bulla Martini V. ipso approbante Concilio, in qua iubentur suspecti de hæresi interrogari, an nõ credant Romanum Pontificem habere in Ecclesiâ Dei supremam potestatem, at certè suprema est, qua nulla est maior, & cui nulla æqualis.